

ACCIO

CIUTADANA

22

EDITORIAL

Govern de Catalunya

La primera crisi

El Govern de la Catalunya autònoma ha sofert la seva primera crisi; entorn al seu procés s'han escrit moltes coses, unes en elogi a l'exemple de democràcia que Esquerra Republicana ha donat a tots els partits de Catalunya i Espanya; altres, estimant l'actitud dels consellers dimissionaris com un exemple de disciplina o de conseqüència; altres, significant la seva temença de què el fet que, en una qüestió determinada, hagi pesat més l'afany d'atendre a les realitats del moment que no al d'establir una línia de rectitud doctrinal, pugui ésser més endavant un obstacle per a la bona marxa del nostre poble o pel respecte al nostre sentiment nacional. Tot s'ha dit, però amb una ponderació i amb una serenitat que preveuen per Catalunya una època de plenitud política no molt llunyana.

Hi ha hagut, naturalment, com sempre sol ésser-hi, aquell sector de premsa, que obeeix a uns baixos instints partidistes i a més inconfessables cobejances personals, ha volgut vestir la veritat amb la insídia: no cal fer-ne cas, són gent que ja no comp-

ten entre els ciutadans dignes i que la història ja els porta judicats.

El fet que motivà la primera crisi del Govern de Catalunya, ha estat manifestat ben clarament: unes discrepàncies d'apreciació en el sentit i l'abast que han de tenir a Catalunya els poders representatius i executius. Els consellers, mantenint-se fidels a un concepte doctrinari; el President i la majoria, volent interpretar ben fidelment el desig del nostre poble; les dues posicions xocant serenament, cordialment, amb discussió analítica, i imposant-se a l'últim un criteri únic, acatat unànimement, sense la més lleu titantor i sense el menor vestigi de vençuts ni vencedors.

Com a partit, Esquerra Republicana, ha fet en aquest moment traslluir a l'exterior dues de les seves millors qualitats, que el poble estimarà com a garantia de bon govern, i són la seva organització democràtica, exempta de capdillatges, i la seva disciplina lliberal que permet el respecte a totes les matitzacions.

Hi ha una política surtera? Si, la de la Lliga regionalista!... Si certs viatges han donat el resultat que s'esperava, tothom podrà enterar-se de quina mena de política és, llegint la secció de borsa de qualsevol diari.

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA

27 gener 1933

15 CTV